

[Socialministeren]

færdsræssig karakter, at der kræves en særlig indsats for at hjælpe dem.

Det drejer sig om ca. 16.000 børn og unge, der opholder sig uden for deres eget hjem med de sociale myndigheders medvirken. Heraf er ca. 500 anbragt uden forældrenes samtykke. 16.000 børn ud af godt en million børn og unge synes umiddelbart beskedent. Men det er altid en alvorlig sag at skille børn og forældre fra hinanden, så der er med rette til stadighed stor opmærksomhed om denne gruppe børn.

Særlig grund til at skærpe opmærksomheden er der, når antallet af døgnophold stiger på trods af et faldende børnetal.

Der er altså et antal familier, hvor det går skævt. Årsagerne hertil kan være mange, men det er nødvendigt, at der så tidligt som muligt sættes ind over for disse familier med kvalificeret rådgivning og støtte. Det er i den forbindelse afgørende for, at det forebyggende arbejde skal kunne lykkes, at der er en nær kontakt mellem skole- og socialforvaltningerne. Det vil jo ofte være skolen, der først ser tegn på, at der er noget galt.

Udgangspunktet for den støtte, der ydes, må og bør være at sikre barnets muligheder for at forblive i forældrehjemmet.

Der ses i disse år forskellige eksempler på, at dette kan lykkes, hvis man i højere grad end hidtil retter sin indsats mod den samlede familie. Hvis man lader familien selv formulere, hvad der er galt, og hvad der skal gøres noget ved, så får man en situation, hvor medarbejderne i stedet for behandlerrollen får rollen som konsulent for familien. Det bliver så familien selv, der retter forholdene.

Et sådant arbejde kan foregå et sted i nærheden af familiens hjem, hvor man møder 4 gange om ugen i f.eks. 6 måneder, men hvor man altså forbliver i sit eget miljø og børnene bevarer kontakten til skole eller daginstitution.

Der er dog også eksempler på, at hele familien samlet tager ophold uden for hjemmet i en kortere periode.

Ved en øget indsats over for hele familien vil antallet af anbringelser uden for hjemmet kunne nedbringes.

Socialstyrelsen er for tiden i gang med at beskrive forskellige former for tilbud til familien, der kan indgå i et idékatalog til kommunerne m.fl.

Man må imidlertid ikke forledes til at tro, at alle anbringelser kan undgås. Der vil være børn, hvis tarv bedst tilgodeses ved at være skilt fra forældrene i en kortere eller længere periode. Det kan dreje sig om børn med et udpræget behandlingsmæssigt behov eller børn af forældre, der selv ikke med en massiv støtte i hjemmet kan magte opgaven at opdrage et eller flere børn. Endvidere kan det dreje sig om børn fra familier i belastede misbrugs- og voldsmiljøer.

I sådanne situationer bør der gøres mere for, at anbringelse ikke skal opleves som unødige nederlag for forældrene. Der må arbejdes på at forberede familien på adskillelsen, således at der ligger et reelt forældre-samtykke bag anbringelsesbeslutningen.

Desværre ser vi i nogle tilfælde, at børn, der kommer hjem efter ophold uden for hjemmet, hurtigt må anbringes igen på en døgnforanstaltning, simpelthen fordi forældrenes situation ikke var bedre siden den første anbringelse, en ulykkelig situation for både børn og forældre. Det viser betydningen af, at der ydes støttes til disse familier og også i forbindelse med barnets hjemkomst.

Afslutning

Som det fremgår af redegørelsen, er det af afgørende betydning for børn, at deres hverdag hænger sammen.

For at fremme en koordineret indsats på børneområdet har regeringen besluttet at nedsætte et tværministerielt børneudvalg.

Udvalget skal have til opgave at varetage børnenes interesser ved ny lovgivning og koordinere initiativer på de forskellige ministerområder.

Udvalget kan endvidere bearbejde forskningsresultater og komme med forslag til ændringer i eksisterende lovgivning på baggrund heraf.

Udvalget skal bestå af embedsmænd fra henholdsvis Socialministeriet, Justitsministeriet, Undervisningsministeriet, Kulturministeriet, Miljøministeriet, Indenrigsministeriet, Arbejdsministeriet og Finansministeriet.

Et parallelt ministerudvalg vil blive nedsat.

En debat i Folketinget gør det ikke i sig selv rarere at være barn i Danmark.

Men de initiativer, jeg har fremlagt i denne redegørelse, skulle gerne føre til dette mål.